

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3456/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Божицара Вујичића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају пуномоћници Марија Јоксовић и Драган Ђилас, адвокати из ..., против тужене "ОТР БАНКА СРБИЈА" АД Београд из Новог Београда, кога заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 428/20 од 18.03.2020. године, у седници одржаној 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 428/20 од 18.03.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 428/20 од 18.03.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 593/19 од 22.01.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца се усваја. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. став 2. 1. тачка 5. Уговора о дугорочном стамбеном кредиту број .. од 19.07.2018. године, што је тужена дужна трпети и признати. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 16.577,19 динара, са законском затезном каматом од 14.09.2018. године, до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 61.644,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 428/20 од 18.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду жалбених трошкова.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1.

Закон о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), а којом је прописано да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија, како је прописано ставом 2. наведене законске одредбе.

Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда и са постојећом судском праксом у тумачењу и примени релевантног материјалног права.

Према правном ставу усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у фиксном износу или се наплаћују само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбом од 08.05.2019. године, тужилац је тражио исплату новчаног износа од укупно 16.800,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. став 2. и 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић